

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: O.V. , narozený ... státní příslušnost Ukrajina,
bytem ...
proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 19.12.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.11.2018
č.j. OAM-661/ZA-ZA11-VL11-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 19.12.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 13.11.2018 č.j. OAM-661/ZA-ZA11-VL11-2018, které nabylo právní moci dne 11.12.2018, a jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustná. V žalobě žalobce namítal, že správní orgán nevyhodnotil dostatečně zejména bezpečnostní situaci ve státě původu, tedy na Ukrajině, kde probíhá otevřený vojenský konflikt a jemu by návratem do země hrozila vážná újma na zdraví. V době jeho nepřítomnosti v zemi mu byl doručován povolávací rozkaz k

nástupu do armády. Dále uvedl, že jeho starší dcera K.V. má zdravotní obtíže a návrat na Ukrajinu by mohl ohrozit její zdraví. Také podotkl, že obě jeho děti se narodily na území ČR. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání. Podaná žaloba vykazovala určité vady (např. nebyly označeny důkazy), proto byl žalobce usnesením ze dne 3.1.2019 č.j. 60 Az 80/2018-10 soudem vyzván k doplnění žaloby, avšak na výzvu žádným způsobem nereagoval (žaloba byla i přes neodstranění vad projednatelná). Součástí žaloby byl i návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, o němž soud rozhodl usnesením ze dne 1.2.2019 č.j. 60 Az 80/2018-18 tak, že návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 13.11.2018 č.j. OAM-661/ZA-ZA11-VL11-2018**, jehož kopii žalobce k výzvě soudu doručil, bylo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany (dále jen **žádost**) rozhodnuto tak, že žádost je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**), a řízení bylo dle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce dne 27.7.2018 podal již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. První žádost byla podána dne 13.3.2017, přičemž rozhodnutím ze dne 21.8.2017 č.j. OAM-210/ZA-ZA11-VL11-2017 mu nebyla udělena mezinárodní ochrana v žádné formě. Dne 1.8.2018 poskytl žalobce údaje k druhé žádosti a uvedl, že je ukrajinské státní příslušnosti, ukrajinské národnosti, křesťanského pravoslavného vyznání a nemá žádné politické přesvědčení, je zdravý. Je ženatý, má manželku jménem H.P., která také opakovaně žádá o udělení mezinárodní ochrany společně s jejich nezletilými dcerami K.V. a O.V.. Manželka i dcery jsou též ukrajinské státní příslušnosti. Žalobce dále uvedl, že ve vlasti naposledy žil v Ivano-frankovské oblasti, do ČR přicestoval v říjnu 2013 autobusem přes Polsko. K předchozím pobytům ve státech EU vypověděl, že pobýval vždy půl roku v Polsku. V letech 2011 a 2012 měl uděleno české a polské vízum.

Důvod jeho opakované žádosti je stále stejný. Bývalý manžel jeho manželky je ohrožuje. Potkal je zde v ČR i s dětmi, a proto mají strach se vrátit zpět na Ukrajinu. Jako další důvod podané žádosti uvedl, že si před čtyřmi lety půjčil od svého známého auto a naboural s ním do stromu. Neměl peníze na uhrazení škody na vozidle, ale majitel řekl, že počká. Nyní mu volal a požadoval peníze. Vyhrožoval mu, že pokud se vrátí na Ukrajinu bez peněz, tak ho zabije. V předchozím řízení o automobilové nehodě žalobce nehovořil, neboť v té době známý ještě peníze nepožadoval. Dalším důvodem žádosti je skutečnost, že se na Ukrajině stále válčí a žalobce je ve věku, kdy by ho mohli povolat do armády, na jaře dostal povolávací rozkaz. Vysvětlil, že ho dostala babička, ale nepřevzala ho, protože by převzetí musel podepsat on. Potvrdil, že při minulé žádosti o odvozech mluvil, ale tenkrát ještě povolávací rozkaz nedostal.

Správní orgán při posouzení opakované žádosti vycházel především z výpovědi žalobce, ze spisového materiálu k předchozí žádosti a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině.

Žalovaný posoudil důvody současné opakované žádosti a provedl srovnání s tvrzeními, která žalobce učinil v rámci předchozího správního řízení. Za důvody první žádosti ze dne 13.3.2017 označil žalobce obavu z pronásledování ze strany bývalého manžela jeho partnerky (nyní manželky) a obavu z povolání do armády a nasazení do válečného konfliktu, který probíhá na východě Ukrajiny. Správní orgán ve svém rozhodnutí o první

žádosti konstatoval, že legalizace pobytu v ČR, obavy z jednání bývalého manžela manželky žalobce a obava z povolání do armády nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu z důvodu pronásledování ve vlasti. Neshledal ani přímé a bezprostředně hrozící nebezpečí vážné újmy, které by udělení doplňkové ochrany odůvodňovalo; toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni.

K údajně nové skutečnosti, že po něm známý požaduje peníze za poškozený automobil, žalovaný uvedl, že tato skutečnost, tedy dluh vůči soukromé osobě za zničené auto, byla žalobci objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti a měl tedy možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud ji považoval za tolik závažnou. Správní orgán dodal, že jakékoliv dluhy vůči soukromým osobám, nebo náhrada škody za způsobenou újmu soukromé osobě, nemohou být rozhodně důvodem pro udělení mezinárodní ochrany dle zákona o azylu.

Ohledně další údajné nové skutečnosti, obdržení povolávacího rozkazu, žalovaný konstatoval, že již v předchozím řízení žalobce vypověděl, že obdržel celkem dva povolávací rozkazy, které si nepřevzal. Správní orgán navíc ve svém předchozím rozhodnutí detailně odůvodnil, proč předvolání k výkonu vojenské služby není a nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v ČR.

K poslednímu uvedenému důvodu žádosti, že manželka žalobce potkala v ČR svého bývalého manžela, který jim v minulosti vyhrožoval, správní orgán uvedl, že se jedná o problém, týkající se bývalého manžela jmenované, respektive její a jejích dětí, nikoliv přímo žalobce. Problémy manželky žalobce a jejích dětí se žalovaný zabýval v samostatném správním řízení a ani v jejich případě přitom správní orgán neshledal důvody pro opětovné meritorní posuzování jejich žádosti, která byla vyhodnocena jako nepřijatelná.

Závěrem bylo uvedeno, že nebyly shledány důvody pro opakované posuzování žádosti žalobce ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť nebyla uvedena žádná nová skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti. Opakovaná žádost byla shledána nepřijatelnou s ohledem na § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, proto bylo řízení zastaveno dle § 25 písm. i) téhož zákona.

3. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 19.2.2019** popřel oprávněnost podané žaloby a nesouhlasil s ní, proto závěrem navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné v plném rozsahu či ji odmítnout (neurčitost žalobních bodů) dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.). Žalovaný vyjádřil názor, že žalobcem formulované námitky nenaplní požadavky stanovené v § 71 odst. 1 zejména písm. d) s.ř.s. a žaloba není projednatelná. Dále uvedl, že při rozhodování vzal správní orgán v úvahu skutečnosti tvrzené žalobcem a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání uvedeného procesního rozhodnutí. Má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a správní spis. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že žalobce podal v pořadí již druhou žádost, tedy žádost opakovanou, a uvedl v ní stejné důvody jako v žádosti předchozí. Rozhodnutí o předchozí žádosti prošlo soudním přezkumem, přičemž žalobce nebyl úspěšný.

Pokud jde o právní kvalifikaci případu žalobce, má žalovaný za to, že nevybočil z mezí zákonného ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu, když druhou žádost žalobce posoudil jako nepřipustnou se závěrem, že nenalezl žádné nové skutečnosti, které nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů podle § 12, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

4. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného ze dne 19.2.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 13.11.2018 žalobci předáno dne 11.12.2018.
5. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
6. Soud ve věci rozhodl v souladu s **§ 51 odst. 1 s.ř.s.** bez nařízení ústního jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce nevyjádřil i přes výzvu soudu ve lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým způsobem projednání věci.
7. Podle **§ 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu** *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.“*
8. Dle **§ 11a odst. 1 zákona o azylu** *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které*
a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“
9. Podle **§ 25 písm. i) zákona o azylu** *„Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.“*
10. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Žaloba, tak jak byla soudu doručena dne 20.12.2018, je poměrně stručná a žalobce přes výzvu soudu žalobní body nedoplnil a svou argumentaci podrobněji nerozvedl, neoznačil ani důkazy na podporu svých tvrzení. Přesto nemůže soud souhlasit s žalovaným, který žalobu hodnotil jako neprojednatelnou. Žaloba obsahuje žalobní body, z nichž je patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalobce vyjádřil, že má za to, že správní orgán nevyhodnotil dostatečně bezpečnostní

situaci na Ukrajině a též některé další okolnosti: jeho obavu z povolání do armády a zdravotní stav starší dcery.

11. Zdejší soud po přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného a správního spisu dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, jak je zřejmé z níže uvedeného.
12. Soud úvodem odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který se v rozsudku ze dne 11.6.2009 č.j. 9 Azs 5/2009-65 k otázce opakovaných žádostí vyjádřil takto: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“*
13. Soud se shoduje s právním názorem žalovaného, podle něhož podaná opakovaná žádost nebyla přípustná. U většiny důvodů žádosti nebyla splněna podmínka novosti, když žalobce v řízení opětovně tvrdil, že má obavy z bývalého manžela své manželky a má strach z povolání do armády a případné účasti ve válečných operacích. Těmito tvrzeními se správní orgán zabýval v předchozím řízení a nevyhodnotil je jako důvody, na základě kterých by bylo možné udělit cizinci mezinárodní ochranu.
14. Situace se oproti minulé žádosti měla změnit v tom ohledu, že manželka žalobce potkala svého bývalého manžela v ČR, v Plzni. Z popsaných událostí vyplývá, že vyhrožování z jeho strany pokračuje, zároveň však není zřejmé, proč se žalobce a jeho rodina obávají návratu na Ukrajinu, když bývalý manžel přicestoval do ČR. Uvedené skutečnosti ale především nejsou azylově relevantní, tj. nenaznačují existenci důvodů, pro které by bylo možné udělit mezinárodní ochranu. Dále žalobce tvrdil, že je situace oproti minulé žádosti rozdílná, neboť mu byl doručován povolávací rozkaz. Jak je zřejmé ze správního spisu, který obsahuje kopie části spisu vedeného v řízení o předchozí žádosti, žalobce již dne 16.3.2017 vypověděl, že obdržel (resp. mu byly vhozeny do schránky) dva povolávací rozkazy. V tomto tedy nedošlo k žádné zásadní změně, kterou by se byl správní orgán povinen podrobněji zabývat.
15. Žalobce nově uvedl, že má též obavy ze svého známého, kterému v minulosti poškodil automobil a dosud mu nenahradil vzniklou škodu. Známary mu telefonicky vyhrožoval, že pokud se vrátí na Ukrajinu a neuhradí dluh, tak ho zabije. K tomu soud shodně se správním orgánem uvádí, že se zcela zřejmě nejedná o pronásledování podle § 12 zákona o azylu, ani tuto skutečnost nelze podřadit pod jiné důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobci vyhrožuje soukromá osoba, nečiní tak pro *„uplatňování politických práv a svobod“* či *„z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů“* a žalobce se může v případě nutnosti ochrany obrátit na orgány svého domovského státu.
16. Zdravotní obtíže své dcery žalobce jako důvod současné ani předchozí žádosti vůbec neuvedl, správní orgán tuto skutečnost tedy nemohl při svém rozhodování zohlednit. Ke svému zdravotnímu stavu žalobce uvedl, že je zdrav.

17. Žalobce v řízení nenamítal, že by se bezpečnostní situace na Ukrajině od jeho poslední žádosti změnila. Vyjádřil pouze své obavy z povolání do armády. Správní orgán shromáždil v průběhu správního řízení podklady popisující politickou a bezpečnostní situaci a stav dodržování lidských práv na Ukrajině. Součástí spisu jsou především aktuální informace zveřejňované Ministerstvem zahraničních věcí ČR. Ani z nich nevyplývá, že by došlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
18. S ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti lze shrnout, že postup žalovaného byl v souladu se zákonem, stav věci byl dostatečně zjištěn, rozhodnutí mělo oporu ve shromážděných podkladech a bylo odůvodněno způsobem odpovídajícím požadavkům správního řádu.
19. Soudu proto nezbylo, než **žalobu zamítnout** jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. (**výrok I. rozsudku**).
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je **ve výroku II. rozsudku** uvedeno. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 6. května 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně